

آزمون تشریحی زبان عربی «۲»

۲۰ نمره

زمان: ۹۰ دقیقه

رشته: علوم تجربی

پایه یازدهم

مباحث نیمسال دوم

دفترچه پاسخ

ردیف	سؤالات	نمره
۱	<p>تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ:</p> <p>الف) ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ﴾</p> <p>ب) هذا مَحْرَارٌ قَدِيمٌ.</p> <p>ج) شَجَرَةُ الْبَلُوطِ مِنَ الْأَشْجَارِ الْمُعَمَّرَةِ.</p> <p>د) لَا تُحَاوِلِ لِفَضْحِ النَّاسِ.</p>	۱
۲	<p>عَيِّنِ الْمْتَرَادِفَ لِكَلِمَةِ «رُبَّمَا» وَ الْمْتَضَادَّ لِكَلِمَةِ «إِزْدَادًا» فِي الْعِبَارَتَيْنِ:</p> <p>الف) مَنْ فَكَّرَ قَبْلَ الْكَلَامِ قَلَّ حَطُّهُ.</p> <p>ب) ﴿عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾</p>	۰/۵
۳	<p>عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْمَعْنَى:</p> <p>الف) حَدَّثَ كَمَلَّ تَكَلَّمَ كَلَّمَ</p> <p>ب) لَحِمَ فُسُوقَ عَجَبَ إِثْمَ</p>	۰/۵
۴	<p>أَكْتَبِ الْمُفْرَدَ أَوْ الْجَمْعَ لِمَا تَحْتَهُ حَطٌّ:</p> <p>الف) عِمَارَةٌ حُسْرُوآبَادٍ فِي سُنْدُجٍ تَجْذِبُ سِيَّاحًا. (المفرد)</p> <p>ب) جَلَسَ الطِّفْلُ حَزِينًا فِي زَاوِيَةٍ مِنَ الْعُرْفَةِ. (الجمع)</p>	۰/۵
۵	<p>تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةَ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ:</p> <p>الف) ﴿لَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾ (۰/۵)</p> <p>ب) ﴿أَوْ لِمَ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (۰/۷۵)</p> <p>ج) ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (۰/۵)</p> <p>د) سَجَلَتْ قُبَّةُ قَابُوسٍ فِي قَائِمَةِ التُّرَاثِ الْعَالَمِيِّ. (۰/۵)</p> <p>هـ) طَوْبِي لِمَنْ يُعَوِّدُ لِسَانَهُ لِبِنِ الْكَلَامِ. (۰/۷۵)</p> <p>و) قُلِ الْحَقُّ وَ إِنْ كَانَ مَرًّا. (۰/۵)</p> <p>ز) إِنَّهَا كَانَتْ تَلْقِي مُحَاضِرَاتٍ بِاللُّغَةِ الْفَرَنْسِيَّةِ. (۰/۵)</p> <p>ح) هَذَا الْكِتَابُ يَضُمُّ الْكَلِمَاتِ الْفَارْسِيَّةَ الْمُعْرَبَةَ. (۰/۵)</p>	۴/۵
۶	<p>انْتِخِبِ التَّرْجِمَةَ الصَّحِيحَةَ:</p> <p>الف) لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ لُغَةً بَدُونَ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةٍ.</p> <p>۱) نخواستیم توانست زبانی را بدون کلماتی داخلی پیدا کنیم.</p> <p>۲) نمی توانیم زبانی را بدون کلماتی وارد شده بیابیم.</p> <p>ب) الغيبة من أهم أسباب قطع التواصل بين الناس.</p> <p>۱) غیبت از دلایل مهم قطع رابطه میان مردم است.</p> <p>۲) غیبت از مهمترین دلایل قطع ارتباط بین مردم است.</p>	۰/۵
۷	<p>كَمِّلِ التَّرْجِمَةَ:</p> <p>الف) قَدْ أَلَّفَ عَدَدٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ كُتُبًا فِي مَجَالَاتِ التَّرْبِيَةِ وَ التَّعْلِيمِ: تعدادی از دانشمندان، کتاب‌هایی را در تربیت و آموزش</p> <p>ب) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ﴾: پس پروردگار این خانه را همان که در خوراکشان داد.</p> <p>ج) ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾:</p> <p>به پیمان؛ چرا که پیمان مورد پرسش</p>	۱/۵

ردیف	سؤالات	نمره
۸	<p>تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:</p> <p>الف) جَدِّي قَدْ يَتَذَكَّرُ بَعْضَ ذِكْرِيَاتِهِ.</p> <p>ب) الْحَكْمُ سَيَصْفُرُ بَعْدَ دَقَائِقٍ.</p> <p>ج) ﴿مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾</p>	۱
۹	<p>عَيِّنْ نَوْعَ الْأَفْعَالِ فِي الْآيَةِ وَالْعِبَارَتَيْنِ: (۱)</p> <p>الف) نهی (ب) ماضی (ج) مضارع (د) امر</p> <p>- لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِكُلِّ مَا سَمِعْتَ بِهِ.</p> <p>- الْكَذَّابُ يُبْعَدُ عَلَيْكَ الْفَرِيبَ.</p> <p>- ﴿جَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾</p>	۱
۱۰	<p>عَيِّنْ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:</p> <p>الف) اسم المكان (ب) اسم المفعول (ج) اسم التفضيل</p> <p>- اللَّوْنُ الْأَحْمَرُ أَفْضَلُ الْأَلْوَانِ عِنْدِي. أَطَالِعُ دُرُوسِي فِي مَكْتَبَةِ فَرِيْتِنَا - اَعْمَلِ بِالْجُمْلَةِ الْمَكْتُوبَةِ لَهُ عَلَي السَّبْوْرَةِ.</p>	
۱۱	<p>اِنْتَخِبِ الصَّحِيحَ:</p> <p>مِنَّةٌ نَاقِصٌ سَبْعَةٌ وَ ثَمَانِينَ يَسَاوِي</p> <p>الف) ثَلَاثَةٌ عَشْرَ (ب) اِثْنَيْنِ وَ عَشْرَيْنِ</p>	۰/۲۵
۱۲	<p>تَرْجِمِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْجُمْلَةِ بَعْدَ النِّكَرَةِ:</p> <p>نَزَى وَلَدًا فِي الشَّارِعِ يَمْشِي بِسُرْعَةٍ.</p>	۰/۵
۱۳	<p>اِنْتَخِبِ التَّرْجِمَةَ الصَّحِيحَةَ لِلْأَفْعَالِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:</p> <p>الف) اِشْتَرَيْتُ الْيَوْمَ قَمِيصًا قَدْ رَأَيْتُهُ مِنْ قَبْلِ.</p> <p>(۱) ديدنه بودم (۲) می بینم (۳) می دیدم</p> <p>ب) لَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُ الْمُشْرِكِينَ.</p> <p>(۱) فروتنی نمی کنند (۲) فروتنی نکرده اند (۳) فروتنی نخواهند کرد</p> <p>ج) ﴿لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَي مَا فَاتَكُمْ﴾</p> <p>(۱) تا اندوهگین نشوید (۲) نباید اندوهگین شوید (۳) اندوهگین نشوید</p> <p>د) لَا يَقُولُوا مَا لَا يَعْلَمُونَ.</p> <p>(۱) نمی گویند (۲) نباید می گفتند (۳) نباید بگویند.</p>	۱
۱۴	<p>تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ. (حَسَبَ قَوَاعِدِ تَرْجِمَةِ الْفِعْلِ الْمَضَارِعِ وَالْفِعْلِ النَّاقِصِ)</p> <p>الف) عَارِضٌ: مَخَالَفَتِ كَرْدِ.</p> <p>(۱) لَا تُعَارِضِي كَلَامًا قَبْلَ فَهْمِهِ.</p> <p>(۲) اِسْمَعِي الْكَلَامَ قَبْلَ أَنْ تُعَارِضِيهِ.</p> <p>ب) بَلَّغَ: رَسِيدِ</p> <p>(۱) الْكَاذِبُ لَا يَبْلُغُ خَيْرًا بِاِحْتِيَالِهِ.</p> <p>(۲) لَمْ يَبْلُغِ الْكَاذِبُ خَيْرًا بِاِحْتِيَالِهِ.</p> <p>ج) كَانَ: بُوْدِ</p> <p>(۱) ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً﴾</p> <p>(۲) ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾</p>	۱/۵
۱۵	<p>عَيِّنِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِكَلِمَاتِ تَحْتَهَا خَطٌّ:</p> <p>الف) اِسْتَلِمَ الْأَدْوِيَةَ مِنْ صَيْدِلِيَّةِ الْمُسْتَوْصَفِ.</p> <p>ب) هَذِهِ قِصَّةٌ قَصِيْرَةٌ تَبَيَّنُ لَكَ نَتِيْجَةَ الْكِذْبِ.</p> <p>ج) الْمُتَكَلِّمُ يَعْرِفُ بِكَلَامِهِ.</p>	۱/۵

ردیف	سؤالات	نمره
۱۶	<p>ضَع فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً. (كلمتان زائدتان) (لُبَّ - إطارات - يَهْدِي - وافق - يَهْدِي - أغصان) الف) أَحَدُ سَيَّارَتَنَا انْفَجَرَ. ب) الْمُعَلِّمُ عَلَى طَلَبِ الطُّلَّابِ لِتَأْجِيلِ الْامْتِحَانِ. ج) خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ إِلَيْكُمْ عِيُوبِكُمْ. د) يَأْكُلُ النَّاسُ ثَمَرَةَ شَجَرَةِ الْخُبْزِ.</p>	۱
۱۷	<p>عَيِّنِ الصَّحِيحَ وَالْخَطَأَ حَسَبَ الْوَاقِعِ: الف) الْإِلْتِفَاتُ هُوَ كَلَامٌ خَفِيٌّ بَيْنَ شَخْصَيْنِ. ب) الْمَيِّتُ هُوَ الَّذِي لَا يَنْتَفِسُ. ج) خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا. د) إِرْضَاءُ جَمِيعِ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُدْرَكُ.</p>	
۱۸	<p>اقْرَأِ النَّصَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ. «شَجَرَةُ النَّفْطِ يَسْتُخْدَمُهَا الْمَزَارِعُونَ كَسِيَّاحٍ حَوْلَ الْمَزَارِعِ لِحِمَايَةِ مَحَاصِلِهِمْ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ لِأَنَّ رَائِحَةَ هَذِهِ الشَّجَرَةِ كَرِيهَةٌ تَهْرَبُ مِنْهَا الْحَيَوَانَاتُ وَتَحْتَوِي بُدْوَرَهَا عَلَى مِقْدَارٍ مِنَ الزُّيُوتِ لَا يُسَبِّبُ اسْتِعَالَهَا خُرُوجَ أَيِّ غَازَاتٍ مَلُوثَةٍ وَ يُمَكِّنُ إِنتَاجَ النَّفْطِ مِنْهَا يُوجَدُ نَوْعٌ مِنْهَا فِي مَحَافِظَةِ سَيِسْتَانَ وَ بَلُوشِسْتَانَ بِاسْمِ شَجَرَةِ مَدَادِ. الف) لِمَاذَا يَسْتُخْدَمُ الْمَزَارِعُونَ شَجَرَةَ النَّفْطِ حَوْلَ الْمَزَارِعِ؟ ب) مَا اسْمُ نَوْعٍ مِنْ شَجَرَةِ النَّفْطِ الَّتِي تُوجَدُ فِي جَنُوبِ إِيرَانَ؟ ج) هَلْ يُمَكِّنُ إِنتَاجَ الزُّيُوتِ مِنْ شَجَرَةِ النَّفْطِ؟ د) كَيْفَ تَكُونُ رَائِحَةُ هَذِهِ الشَّجَرَةِ؟»</p>	۱
۱۹	<p>أَجِبْ عَنِ السُّؤَالَيْنِ: الف) مَنْ يَشْجَعُ اللَّاعِبِينَ فِي الْمَلْعَبِ؟ (۱) الْمُتَفَرِّجُ (۲) الْبَائِعُ ب) أَيُّ فَصْلِ نُحِبُّ؟</p>	۰/۵
طراح سوالات: گروه آموزشی زیستاز		جمع نمرات: ۲۰ نمره

پاسخ تشریحی زبان عربی «۲»

دفعه پاسخ	مباحث نیمسال دوم	پایه یازدهم	رشته: علوم تجربی	زمان: ۹۰ دقیقه	۲۰ نمره
ردیف	سؤالات				
۱	الف) أَدْعُ: دعوت کن، فرا بخوان (درس ۴ ص ۵۰) ج) الْمُعَمَّرَةَ: کهن سال، پُر عمر (درس ۳ ص ۳۶)	ب) مَحْرَار: دماسنج (درس ۵ ص ۷۰) د) فُضِّح: رسوا کردن (درس ۱ ص ۳) (هر مورد ۰/۲۵)			
۲	الف) اِزْدَادَ: زیاد شد، افزایش یافت ≠ قَلَّ: کم شد (درس های ۲ و ۷ ص ۲۴ و ۹۲) ب) عَسَى = رُبَمَا: شاید (درس ۱ ص ۴) (هر مورد ۰/۲۵)				
۳	الف) سخن گفت کامل کرد ✓ ب) گوشت ✓	سخن گفت (درس ۵ ص ۷۲) گناه (درس ۱ ص ۱۶) (هر مورد ۰/۲۵)	حرف زد خودپسندی		
۴	الف) سِيَّاحٌ ← مفرد ← سائح: گردشگر (درس ۳ ص ۴۶) ب) زَاوِيَةٌ ← جمع ← زَوَايَا: گوشه‌ها (درس ۵ ص ۶۷) (هر مورد ۰/۲۵)				
۵	الف) تَجَسَّسٌ (جاسوسی) نکنید (۰/۲۵) و غیبت یکدیگر را نکنید. (۰/۲۵) («لَا تَجَسَّسُوا، لَا يَعْتَبُ»، هر دو فعل نهی‌اند.) (درس ۱ ص ۲) ب) آیا ندانسته‌اند که خداوند (۰/۲۵) روزی را برای هرکس که بخواهد (۰/۲۵) می‌گستراند؟ (لَمْ + مضارع: ماضی ساده یا نقلی منفی) (درس ۶ ص ۸۳) ج) آیا خداوند داناتر به (۰/۲۵) سپاسگزاران نیست؟ (۰/۲۵) («أَعْلَمُ» اسم تفضیل است.) (درس ۷ ص ۹۴) د) گنبد قابوس در لیست میراث جهانی (۰/۲۵)، ثبت شده است. (۰/۲۵) («أَوَّلًا «سُجِّلَتْ» ماضی مجهول است؛ ثانیاً «قَدْ + ماضی: ماضی نقلی».) (درس ۳ ص ۴۴) ه) خوشا به حال کسی که (۰/۲۵) زبانش را به نرمی سخن (۰/۲۵) عادت می‌دهد. (۰/۲۵) («طَوْبِي لِي» اصطلاح مهمی است.) (درس ۴ ص ۵۰ و ۵۱) و) حق را بگو (۰/۲۵) اگرچه تلخ باشد. (۰/۲۵) («وَأِنْ: اگرچه، حتی، اگر، هرچند بسیار مهم است.») (درس ۴ ص ۵۶) ز) او به زبان فرانسه (۰/۲۵) سخنرانی‌هایی می‌کرد. (۰/۲۵) (کان + مضارع: ماضی استمراری) (درس ۶ ص ۷۶) ح) این کتاب واژگان فارسی عربی شده را (۰/۲۵) در برمی‌گیرد. (۰/۲۵) (درس ۷ ص ۹۰)				
۶	الف) ۲- «لَا نَسْتَطِيعُ» مضارع منفی و «ذَخِيلَةٌ» به معنای «وارد شده» است. (درس ۷ ص ۹۱) ب) ۲- «أَهَمُّ: مهم‌ترین» اسم تفضیل است. گاهی اسم تفضیل به شکل «أَقْلُ» می‌آید. (درس ۱ ص ۳) (هر مورد ۰/۲۵)				
۷	الف) «مَجَالَات: زمینه‌ها»، «قَدْ أَلْفَ: تألیف کرده‌اند» (قد + ماضی: ماضی نقلی) (درس ۲ ص ۲۱) ب) «فَلْيُتَّبِعُوا: پس باید بپرسند» (وقتی قبل از «لِ» امر، حروف «و»، «فَ» بیاید، «لِ» ساکن می‌شود. حذف شدن «ن» از آخر فعل هم نشانه جزم و امر بودن فعل است.) «جوع: گرسنگی» (درس ۶ ص ۸۴) ج) «أَوْفُوا: وفا کنید» (این فعل، امر است.)، «كَانَ: است.» (وقتی «كَانَ» بر یک موضوع ثابت و همیشگی دلالت کند، معنای مضارع می‌دهد نه ماضی.) (درس ۷ ص ۹۴) (هر مورد ۰/۲۵)				
۸	الف) «قَدْ يَتَذَكَّرُ: گاهی به یاد می‌آورد، شاید به یاد بیاورد» (قد + مضارع: گاهی/ شاید + مضارع) (درس ۲ ص ۲۸، درس ۳ ص ۳۴) ب) «سَيَصْفُرُ: سوت خواهد زد» (سَد / سَوَفَ + مضارع مستقبل) (درس ۳ ص ۴۰) ج) «هرچه از نیکی انجام دهید (تَفَعَّلُوا)، خداوند آن را می‌داند. (يُعَلِّمُ)». (فعل شرط به صورت مضارع التزامی و فعل جواب شرط به صورت مضارع اخباری ترجمه می‌شود.) (درس ۲ ص ۲۴ و ۳۰) (هر مورد ۰/۲۵)				
۹	الف) «لَا تُحَدِّثُ: سخن نگو» فعل نهی و از صیغه مفرد مذکر مخاطب است. چون بعدش اسم «ال» دار (الناس) آمده، آخرش به جای ساکن، کسره گرفته. (درس ۵ ص ۷۱) ب) «سَمِعْتُ: شنیدی» فعل ماضی ثلاثی مجرد و از صیغه مفرد مذکر مخاطب است. (درس ۵ ص ۷۱) ج) «يُبْعَدُ: دور می‌سازد» فعل مضارع از باب تفعیل و از صیغه مفرد مذکر غایب است. (درس ۵ ص ۷۱) د) «جَادِلْ: بحث کن» فعل امر از باب «مفاعلة» و از صیغه مفرد مذکر مخاطب است. (درس ۱ ص ۹) (هر مورد ۰/۲۵)				

ردیف	سؤالات
۱۰	<p>الف) «مَكْتَبَةٌ: کتابخانه» اسم مکان است. اسم مکان بر محل وقوع فعل دلالت می‌کند و بر وزن‌های زیر می‌آید: مَفْعَل ← مَطْبَخ: آشپزخانه، مَلْعَب: ورزشگاه مَفْعَل ← مَسْجِد: مسجد، مَنَزَل: خانه مَفْعَلَةٌ ← مَدْرَسَةٌ: مدرسه، مَطْبَعَةٌ: چاپخانه ب) «المكتوبية: نوشته شده» اسم مفعول است. اسم مفعول، اسمی است که کاری روی انجام می‌شود و از ثلاثی مجرد بر وزن «مَفْعُول» (مَنْصُور: یاری شده، مَضْرُوب: زده شده) ساخته می‌شود و در ثلاثی مزید با «م» آغاز و حرف یکی مانده به آخرش - می‌گیرد (مُسْتَخْرَج: استخراج شده، مُنْتَج: تولید شده) ج) «أفضل: بهترین» اسم تفضیل است. اسم تفضیل برای مقایسه به کار می‌رود، مذکرش بر وزن «أفْعَل» و مؤنثش بر وزن «فُعْلی» می‌آید. دقت کنید که جمع «أفْعَل» را بر وزن «أفَاعِل» می‌بینید: أَكْبَر ← أَكْبَر، أَصْغَر ← أَصَاغِر ضمناً گاهی اسم تفضیل به شکل‌های «أفَل، أفعی» هم در عبارات آفتابی می‌شوند: أفَل ← أھم: مهمتر، مهمترین، أقل: کمتر، کمترین أفعی ← أنقى: پرهیزگارتر، پرهیزگارترین، أعلى: بالاتر، بالاترین (درس ۱ ص ۶ و ۹ و ۱۵) (هر مورد ۰/۲۵)</p>
۱۱	<p>الف) «صد منهای هشتاد و هفت مساوی است با» الف) سیزده ✓ (ب) بیست و دو حواستان باشد که در عربی برای اعداد دورقمی (۲۱ تا ۹۹) ابتدا یکان را می‌آوریم، سپس دهگان را: هشتاد و هفت: سَبْعَةٌ وَ ثَمَانِينَ (۰/۲۵) (درس ۱ ص ۱۴)</p>
۱۲	<p>«پسری را در خیابان می‌بینیم که به سرعت راه می‌رود.» جمله وصفیه فعلی است که پس از یک اسم نکره می‌آید و آن را توصیف می‌کند. «وَلَدًا» اسم نکره و «یَمشی» فعلی (جمله وصفیه‌ای) است که درباره آن توضیح می‌دهد. در مورد ترجمه جمله وصفیه خوب است بدانیم که اگر در عبارت فعل مضارع داشته باشیم و خود جمله وصفیه هم فعل مضارع باشد، جمله وصفیه را به صورت مضارع اخباری یا التزامی ترجمه می‌کنیم. (۰/۵) (درس ۴ ص ۵۳ و ۵۴)</p>
۱۳	<p>الف) ۱- «امروز پیراهنی را خریدم که قبلاً آن را دیده بودم.» «قد رأيتُ» فعل ماضی و جمله وصفیه‌ای است که قبلاً در عبارت فعل ماضی (اشتریتُ) آمده؛ پس جمله وصفیه باید به صورت ماضی بعید ترجمه شود. (درس ۴ ص ۵۳ و ۵۴) ب) ۳- «لَنْ + مضارع: مستقبل منفی» ج) ۱- «لِكَيْلا ← لِكَيْ + لا»، «لِكَيْلا تَحْزَنُوا: تا اندوهگین نشوید» («لِكَيْ» باعث می‌شود که فعل مضارع بعدش به صورت مضارع التزامی ترجمه شود، خود «لِكَيْ» هم معنای «تا، برای اینکه» می‌دهد، ضمناً «لا»ی نفی هم باعث شده که در کل، فعل مضارع التزامی منفی داشته باشیم.) (درس ۵ ص ۶۸ و ۷۲) د) ۳- «لا يَقُولُوا» فعل نهی از صیغه جمع مذکر غایب است. چون «ن» از آخر فعل افتاده، می‌فهمیم که فعل نهی داریم. ضمناً در ترجمه فعل‌های نهی از صیغه‌های غایب و متکلم از «نباید + مضارع التزامی» استفاده می‌کنیم. (درس ۶ ص ۷۹) (هر مورد ۰/۲۵)</p>
۱۴	<p>الف) ۱- «لا تُعَارِضِي: مخالفت نکن» فعل نهی از صیغه مفرد مؤنث مخاطب است. (درس ۶ ص ۷۹) ۲- «أَنْ تُعَارِضِي: که مخالفت نکنی» («أَنْ» معنای «که» می‌دهد و فعل بعدش را به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌کنیم.) (درس ۵ ص ۶۸ و ۶۹) ب) ۱- «لا يُبْلَغُ: نمی‌رسد» فعل مضارع منفی از صیغه مفرد مذکر غایب است. ۲- «لَمْ يَبْلَغُ: نرسید، نرسیده است.» («لَمْ» مضارع: ماضی ساده یا نقلی منفی». ضمناً آخر فعل ساکن است و چون بعدش اسم «ال» دار آمده، کسر گرفته!) (درس ۶ ص ۷۹) ج) ۱- «كُنْتُمْ: بودید» فعل ماضی از صیغه جمع مذکر مخاطب است. ۲- «لَمْ يَكُنْ: نبود، نبوده است» («لَمْ» مضارع تغییر یافته «كَانَ») (درس‌های ۶ و ۷ ص ۷۹ و ۸۳ و ۹۳) (هر مورد ۰/۲۵)</p>
۱۵	<p>الف) «الأدوية» مفعول برای فعل «اسْتَلِمَ: تحویل بگیر» و «صَيْدِلِيَّة» چون بعد از حرف جرّ «مِنْ» آمده، مجرور به حرف جرّ است. (درس ۵ ص ۷۰) ب) «قِصَّة» خبر و «قِصِيدَة» صفت برای «قِصَّة» و «نَتِيْجَة الكِذْب» نتیجه دروغ» ترکیب اضافی و «الكِذْب» مضاف‌الیه است. (درس ۵ ص ۶۴) ج) «المُتَكَلِّمُ» اسم معنادار ابتدای جمله و مبتدا است. (درس ۴ ص ۵۰) (هر مورد ۰/۲۵)</p>

ردیف	سؤالات
۱۶	<p>الف) إطارات. «یکی از تارهای ماشینمان، منفجر شد.» (درس ۵ ص ۶۴)</p> <p>ب) وافق: «آموزگار با خواسته دانش‌آموزان برای به تأخیر انداختن امتحان موافقت کرد.» (درس ۵ ص ۶۵)</p> <p>ج) یُهدی. «بهترین دوستانان کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه می‌دهد.» (درس ۱ ص ۸)</p> <p>د) نُب. «مردم مغز میوه درخت نان را می‌خورند.» (درس ۳ ص ۳۵) (هر مورد ۰/۲۵)</p> <p>کلمات اضافی: یُهدی: هدایت می‌کند، اُعْصان: شاخه‌ها</p>
۱۷	<p>الف) روبرگرداندن، سخنی مخفی میان دو نفر است. × (درس ۲ ص ۲۷)</p> <p>ب) مُرده کسی است که نفس نمی‌کشد. ✓ (درس ۱ ص ۴)</p> <p>ج) بهترین کارها، میانه‌ترین آن‌هاست. ✓ (درس ۱ ص ۷)</p> <p>د) خشنود ساختن همه مردم هدفی است که به دست نمی‌آید. ✓ (درس ۴ ص ۵۷) (هر مورد ۰/۲۵)</p>
۱۸	<p>ترجمه متن: کشاورزان درخت نفت را به عنوان پرچینی پیرامون مزرعه‌ها برای حفاظت از محصولاتشان در برابر حیوانات به کار می‌گیرند؛ زیرا بوی این درخت ناپسند است و حیوانات از آن فرار می‌کنند. دانه‌های آن حاوی مقداری از روغن‌هاست، سوختن آن‌ها سبب خروج هیچ گاز آلوده کننده‌ای نمی‌شود و می‌توان از آن نفت استخراج کرد. نوعی از آن (درخت نفت) به اسم درخت مداد در استان سیستان و بلوچستان یافت می‌شود.</p> <p>الف) لِحِمَايَةِ مَحَاصِلِهِمْ مِنَ الْحَيَوَانَات. «چرا کشاورزان درخت نفت را پیرامون مزرعه‌ها به کار می‌گیرند؟ برای محافظت از محصولاتشان در برابر حیوانات.»</p> <p>ب) شَجَرَة مَدَاد «اسم نوعی از درخت نفت که در جنوب ایران یافت می‌شود، چیست؟ درخت مداد.»</p> <p>ج) لا «آیا مکان تولید روغن از درخت نفت وجود دارد؟ خیر.»</p> <p>د) كَرِيهَة «بوی این درخت چگونه می‌باشد؟ ناپسند» (درس ۳ ص ۳۶) (هر مورد ۰/۲۵)</p>
۱۹	<p>الف) چه کسی بازیکنان را در ورزشگاه تشویق می‌کند؟</p> <p>۱- تماشاچی ✓ ۲- فروشنده</p> <p>ب) الخَرِيف (یا «الشتاء، الربيع، الصيف»).</p> <p>«کدام فصل را دوست داری؟ (پاییز یا زمستان، بهار، تابستان)» (درس ۳ ص ۴۰) (هر مورد ۰/۲۵)</p>